

ในแง่ความกลมกลืนระหว่างรูปแบบกับเนื้อหา ของบทพระราชนิพนธ์
ทั้ง 4 เรื่อง ทุกเรื่องมีรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหา แต่ละเรื่องจึงมีข้อดีที่
ไพเราะเพราะพริ้ง โดยเฉพาะบทโต้ตอบที่แสดงความรักของตัวละครซึ่ง
ร้อยกรองอย่างเหมาะสม ความดีเด่นของพระนลคำหลวง อยู่ที่บทประพันธ์
สามารถแสดงรติภาวะหลายลักษณะได้อย่างเข้มข้นด้วยฉันทลักษณ์ที่หลากหลาย
และต่อเนื่องอย่างกลมกลืน ส่วนมัทนะพาธา บทฝากรักในองก์ที่ 3 มี
ศฤงคารรสเด่นมากด้วยฉันทลักษณ์ที่ผู้ทรงพระราชนิพนธ์ทรงใช้เป็นบทพูด
ได้อย่างคมคายและเร้าใจ

บทพระราชนิพนธ์ที่ศึกษานี้ แสดงถึงความพยายามที่จะเชิดชูความ-
สำคัญของวัฒนธรรมทางวรรณศิลป์ของไทย ซึ่งสามารถโยงกลับไปสู่รากฐานเดิม
ผลการศึกษานี้พอสรุปได้ว่างานประพันธ์เหล่านี้มีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ดังกล่าวมา

Thesis Title An Analysis of the Sentiment of Love in
 Phranon Kamluang, Sāvitri, Sakuntalā
 and Madnabādhā
Author Miss Sasithorn Sangchareon
Major Program Thai (Literature)
Academic Year 1993

ABSTRACT

This thesis aims to analyze the sentiment of love in four selected pieces of King Rama VI's writing : Phranon Kamluang, Sāvitri, Sakuntalā and Madnabādhā.

It is found that both Phranon Kamluang and Sāvitri can better arouse the sentiment of love than Sakuntalā and Madnabādhā since the latter pieces cannot show the characters' complexity. Sakuntalā, in particular, was composed in a form of drama called "Lakon Dukdamban", with its verses being concise for the performers to sing and dance simultaneously. Besides, the general audience at that time preferred the dramatic performance to be fast and dramatic rather than intricate, Sāvitri can better arouse the sentiment of love because it is short and has only one clear focus. Its characters have more outstanding characteristics.

Both Phranon Kamluang and Sāvitri have great characters, plots and presentation techniques which are well integrated and mutually supported. In comparison, Sakuntalā and Madnabādhā, are weak in these respects : the male characters lack intellectual and emotional depths, and the weak plots make the sentiment of love less powerful.

All these four literary works exhibit harmony of forms and substances. Beautiful and poetic words are notable especially the eloquent and well-versed dialogues expressing love of the main characters. The most prominent features of Phranon Kamluang lie in the verses that can express various forms of love in a variety of prosodical forms with intensity, harmony, and continuity. Specifically, in the third act of Madnabādhā the love poems contain the very sentiment of love expressed wisely and excitingly in varied versified forms.

The royal writings under study are attempts to enhance the Thai literary tradition that can be linked to the foundation of our cultural heritage. These findings are a living proof that these royal writings are very rich in literary value.